

Ανακοίνωση της Ένωσης Φοροτεχνικών Ελευθέρων Επαγγελματιών Αττικής για την ηλεκτρονική τιμολόγηση και το ψηφιακό δελτίο αποστολής

**Καμία υποχρεωτική εφαρμογή χωρίς αλλαγή όρων και ουσιαστική απλοποίηση
Η ψηφιοποίηση δεν μπορεί να επιβάλλεται ως ιδιωτικό χαράτσι και διοικητική παγίδα**

Οκτώβριος 2026

2 Νοεμβρίου 2026

Ηλεκτρονική τιμολόγηση

1 Ιανουαρίου 2027

Β' φάση Ψηφιακού Δελτίου Αποστολής

Η Ένωση Φοροτεχνικών Ελευθέρων Επαγγελματιών Αττικής απευθύνεται δημόσια στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και στην ΑΑΔΕ.

Μέσα στους επόμενους μήνες το σύνολο των επαγγελματιών και των επιχειρήσεων καλούνται να εντάξουν στην καθημερινότητα τους δύο φορολογικές εφαρμογές, αυτή της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, αλλά και της εφαρμογής της Β' φάσης του Ψηφιακού Δελτίου Αποστολής.

Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι η Β' φάση του Ψηφιακού Δελτίου Αποστολής και η καθολική ηλεκτρονική τιμολόγηση μέσω παρόχου δεν πρέπει να εφαρμοστούν με τους σημερινούς όρους. Το ζήτημα δεν εξαντλείται σε μια ολιγόμηνη παράταση ούτε λύνεται με τη μεταφορά των ημερομηνιών. Αν παραμείνουν η πολυπλοκότητα, η εξάρτηση από ιδιώτες, οι ασαφείς κανόνες, οι τεχνικές εκκρεμότητες και οι δυσανάλογες κυρώσεις, οποιαδήποτε νέα ημερομηνία θα αναπαράγει το ίδιο αδιέξοδο. Απαιτούμε αναστολή του υφιστάμενου σχεδιασμού και υλοποίηση μόνο μετά από ουσιαστική αλλαγή των όρων εφαρμογής και δραστική απλοποίηση των διαδικασιών με επανασχεδιασμό από μηδενική βάση, πραγματικά δωρεάν δημόσια λύση, ανοικτά τεχνικά πρότυπα, επαρκή δοκιμαστική λειτουργία, ουσιαστική εκπαίδευση της αγοράς και καμία κύρωση μέχρι να αποδειχθεί στην πράξη ότι οι εφαρμογές λειτουργούν αξιόπιστα.

Η τεχνολογική πρόοδος είναι κοινωνικό αγαθό όταν απελευθερώνει χρόνο και πόρους· γίνεται μηχανισμός εξάρτησης όταν η συμμόρφωση προϋποθέτει υποχρεωτική αγορά υπηρεσιών από περιορισμένο αριθμό πιστοποιημένων προμηθευτών.

Αν η Πολιτεία επιλέξει να προχωρήσει χωρίς να αλλάξει τους όρους υλοποίησης, θα έχει πλήρη ευθύνη για το διοικητικό χάος, τις αδικίες, τις διακοπές εργασιών και τη νέα συγκέντρωση της αγοράς που θα ακολουθήσουν. Για άλλη μια θηλιά στο λαιμό των αυτοαπασχολούμενων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε συνέχεια του ελάχιστου τεκμαιρόμενου κέρδους αποκλειστικά και μόνο για τις ατομικές επιχειρήσεις, της φρενήρους αύξησης κόστους ενέργειας, απόρροια της μετατροπής της σε χρηματοπιστωτικό προϊόν, της συνεχής μείωσης της αγοραστικής δύναμης των εργαζόμενων καταναλωτών, της αύξησης της τιμής μισθωμάτων επαγγελματικής στέγης.

Οι επιχειρήσεις επίσης χρειάζονται σαφείς απαντήσεις: ποιοι δηλώνουν πάροχο, ποιες συναλλαγές B2B και B2C υπάγονται, ποιες λιανικές αποδείξεις μπορούν να εκδίδονται από το τιμολογίο της ΑΑΔΕ, έχουν υποχρέωση όσες επιχειρήσεις υπάγονταν στην [ΠΟΛ 1002/2014](#) και αναθέτουν σε πάροχο για τις b2c συναλλαγές να συνδέουν το ERP με POS, πώς συνδυάζονται ΦΗΜ, POS, ERP και πάροχος, ποιος ευθύνεται για καθυστέρηση ή διπλή διαβίβαση, πώς αλλάζει πάροχος χωρίς απώλεια δεδομένων και ποιο είναι το σχέδιο εξόδου αν ένας πάροχος διακόψει τη λειτουργία του;

Επιπρόσθετα η έκδοση τιμολογίου είναι βασική λειτουργία κάθε επιχείρησης. Όταν η νόμιμη άσκηση της προϋποθέτει σύμβαση, τεχνική διασύνδεση και συνεχή διαθεσιμότητα τρίτου φορέα, η Πολιτεία οφείλει να εξασφαλίζει πραγματική επιλογή, διαφάνεια στις χρεώσεις, δημοσίευση των κριτηρίων πιστοποίησης, ταχεία και ισότιμη πρόσβαση νέων παρόχων, φορητότητα δεδομένων χωρίς χρέωση, ανοικτά API και απαγόρευση τεχνικού εγκλωβισμού. Καμία φορολογική μεταρρύθμιση δεν δικαιούται να παράγει ιδιωτικά μονοπώλια.

Δεν διατυπώνουμε ατεκμηρίωτες κατηγορίες για συγκεκριμένες εταιρείες. Θέτουμε, όμως, ευθέως το θεσμικό ερώτημα: **Γιατί δεν έχει θεσπιστεί η υποχρεωτική εφαρμογή κοινών τεχνικών προδιαγραφών, ενιαίων μορφότυπων δεδομένων και διαλειτουργικού API, ώστε να διασφαλίζεται η συμβατότητα μεταξύ των συστημάτων όλων των παρόχων;** Γιατί δεν έχει δημοσιοποιηθεί πλήρης μελέτη ανταγωνισμού και κόστους; Αναλογιζόμαστε επίσης, αφού η ΑΑΔΕ διαθέτει ήδη Rest Api για την επικοινωνία, ποιος τεχνικός λόγος αποκλείει την πιστοποιημένη απευθείας διασύνδεση των λογισμικών συστημάτων (ERP) των επιχειρήσεων με την ΑΑΔΕ; Γιατί επιβάλλεται από την ΑΑΔΕ συγκεκριμένο μοντέλο ιδιωτικής διαμεσολάβησης;

Η θέση μας είναι απλή: ό,τι επιβάλλεται αποκλειστικά για φορολογικούς σκοπούς πρέπει να παρέχεται από το κράτος δωρεάν ή να αποζημιώνεται πλήρως.

Επίσης η ΑΑΔΕ δεν μπορεί να θεωρεί τους λογιστές ανεπίσημο δίκτυο εξυπηρέτησης του Δημοσίου. Ο λογιστής · δεν είναι τεχνικός εγκατάστασης ERP, πωλητής παρόχου, εκπαιδευτής οδηγών, help desk της πλατφόρμας και εγγυητής διαθεσιμότητας του myDATA. Η σύγχυση των ρόλων δημιουργεί επαγγελματικό κίνδυνο και αθέμιτη μεταφορά ευθύνης.

Από την άλλη η Β' φάση του Ψηφιακού Δελτίου Αποστολής δεν είναι απλή διαβίβαση ενός δελτίου. Είναι ψηφιακή παρακολούθηση της διακίνησης σε πραγματικό χρόνο, με πολλούς εμπλεκόμενους και αλληλεξαρτώμενες ενέργειες. Ο εκδότης ξεκινά τη ροή, ο μεταφορέας δηλώνει στάδια, ο λήπτης επιβεβαιώνει ή απορρίπτει, και αποκλίσεις οδηγούν σε νέα παραστατικά και συσχετίσεις. Κι από την 1η Ιανουαρίου 2028 έρχεται το επόμενο βήμα .Κάθε προϊόν στο ράφι για κάθε μικρομεσαία επιχείρηση δίχως διάκριση θα πρέπει να αποκτήσει τον τελωνειακό κωδικό δασμολογητέας κλάσης (TARIC). Μια πολυεθνική διαθέτει λογισμικό, εσωτερικό οργανωμένο λογιστήριο , τμήμα συμμόρφωσης. Μια μικρή επιχείρηση με τρεις υπαλλήλους θα βιώσει απλά τον θάνατο του εμποράκου.

Οι καταστάσεις Registered, In Transit, Delivered by Carrier, Partial Delivery, Failed Delivery, Reject, Cancelled και Completed μπορεί να έχουν τεχνική λογική σε ένα πληροφοριακό σύστημα. Δεν αποτελούν όμως κατανοητή γλώσσα για τον αγρότη, τον μεταφορέα οδηγό νταλίκας ή τον μικρό έμπορο. Η ίδια η δημόσια παρουσίαση με αγγλικούς όρους δείχνει απόσταση από την καθημερινότητα εκείνων που θα κληθούν να την εφαρμόσουν. Η κανονιστική περιπτωσιολογία δημιουργεί πλήθος τύπων παραστατικών και

αλληλοσυσχετίσεων. Το πρόβλημα δεν είναι ότι κάθε πραγματική περίπτωση χρειάζεται λογιστική αποτύπωση.

Είναι ότι η αποτύπωση μετατρέπεται σε αυτοσκοπό, με αποτέλεσμα ο χρήστης να υπηρετεί το σύστημα αντί το σύστημα να υπηρετεί τη συναλλαγή.

Δεν αρκεί η τεχνική φράση ότι «υπάρχει δυνατότητα». Άλλο τεχνικά υλοποιήσιμο και άλλο λειτουργικά εφαρμόσιμο σε πραγματικές συνθήκες. Η τεχνική δυνατότητα μιας εφαρμογής δεν αποδεικνύει ότι η διαδικασία μπορεί να εφαρμοστεί μαζικά. Το σύστημα πρέπει να σχεδιαστεί γύρω από τη φυσική συναλλαγή και όχι να αναγκάζει τη φυσική συναλλαγή να μιμηθεί ένα διάγραμμα λογισμικού. Αν για να μεταφερθεί ένα σακί υλικού απαιτείται αλυσίδα ενεργειών που ούτε οι εισηγητές δεν μπορούν να εξηγήσουν απλά, το πρόβλημα δεν είναι η ανεπάρκεια του χρήστη. Είναι η αποτυχία του σχεδιασμού.

Ζητούμε ρητή περίοδο προσαρμογής τουλάχιστον δώδεκα μηνών χωρίς πρόστιμα, μετά την τεχνική ολοκλήρωση και για αμφότερες τις εφαρμογές. Κατά την περίοδο αυτή πρέπει να αποστέλλονται ενημερωτικές ειδοποιήσεις, να παρέχεται δυνατότητα διόρθωσης, να καταγράφονται συστηματικά τα προβλήματα και να πραγματοποιείται η αναγκαία εκπαίδευση. Πρώτα λειτουργία και εκπαίδευση, μετά έλεγχος· ποτέ πρώτα ποινή και ύστερα οδηγίες. Απαιτείται επίσης σύστημα προηγούμενης προειδοποίησης και θεραπείας πριν από κάθε κύρωση, ιδίως για τις πρώτες παραβάσεις χαμηλής βαρύτητας. Η επιχείρηση πρέπει να ενημερώνεται ποιο ακριβώς στοιχείο λείπει, πώς διορθώνεται και μέσα σε ποια προθεσμία. Αυτός ο μηχανισμός θα βελτιώσει ουσιαστικά τη συμμόρφωση, μετατρέποντας τα λάθη σε ευκαιρίες διόρθωσης αντί σε αιτία οικονομικής εξόντωσης.

Η επιβολή υψηλών προστίμων σε μια πολύπλοκη και ασταθή διαδικασία αποτελεί προσπάθεια να καλυφθούν οι αδυναμίες του σχεδιασμού με την απειλή της κύρωσης. Τα περισσότερα αρχικά λάθη θα προκύψουν από τεχνικές αστοχίες, υπερβολικό αριθμό ενεργειών και αντικρουόμενες ερμηνείες, όχι από απόκρυψη συναλλαγών. Δεν αποδεχόμαστε να βαφτίζεται παράβαση κάθε αποτυχία σάρωσης, καθυστέρηση συγχρονισμού ή λανθασμένη επιλογή σε ένα σύστημα που η ίδια η Διοίκηση δεν έχει καταστήσει απλό και αξιόπιστο. Δεν κινδυνολογούμε, ήδη επιτηδευματίες στιγματίζονται με σφράγισμα καταστήματος και τους καταλογίζονται πρόστιμα όχι γιατί δεν εξέδωσαν το φορολογικό στοιχείο που εν συνεχεία καταχωρείται στα βιβλία και βάσει του οποίου αποδίδονται ΦΠΑ και λοιποί φόροι αλλά λόγω τεχνικών αστοχιών μη συνδεσιμότητας και αδυναμίας διαβίβασης. Ήδη εδώ κι ένα χρόνο σε πλειάδα μικρών επιχειρήσεων επιβάλλονται πρόστιμα 3.000,00€ ανά εργαζόμενο από την Επιθεώρηση Εργασίας για «ορφανά» χτυπήματα της ψηφιακής κάρτας εργασίας όχι λόγω μη συμμόρφωσης των εργοδοτών και των εργαζομένων αλλά λόγω αποδεδειγμένης ανεπάρκειας συγχρονισμού της δημόσιας εφαρμογής Ergani που εμπιστεύθηκαν.

Η επίσημη αιτιολόγηση του Υπουργείου Οικονομικών και της ΑΑΔΕ επικαλείται την πάταξη της φοροδιαφυγής. Η ΕΦΕΕΑ δεν υπερασπίζεται τη φοροδιαφυγή. Πρωτά, όμως, γιατί η τεχνολογική και ελεγκτική στόχευση συγκεντρώνεται στη μικρή καθημερινή συναλλαγή, ενώ πολύ πιο σύνθετες μορφές φοροαποφυγής δεν αντιμετωπίζονται με την ίδια ένταση: ενδοομιλικές και τριγωνικές συναλλαγές, μεταφορά κερδών, offshore δομές, εικονικές εξαγωγές, λαθρεμπόριο καυσίμων, πολύπλοκα συστήματα δαπανών και αποσβέσεων υπήρχαν υπάρχουν και θα υπάρχουν, πλάι στον αναβαλλόμενο φόρο των τραπεζών ως το 2040, την φορολογική ασυλία του εφοπλιστικού κεφαλαίου, το ζεστό κρατικό χρήμα σε μια χούφτα μονοπώλια μέσω του Αναπτυξιακού Νόμου και του Ταμείου Ανάκαμψης

Παρατηρούμε λοιπόν να εδραιώνεται η ίδια λογική, αυτή που επέβαλε τον προσδιορισμό φόρου όχι βάσει βιβλίων και στοιχείων αλλά με το ελάχιστο τεκμαιρόμενο κέρδος αποκλειστικά και μόνο στις ατομικές επιχειρήσεις ενώ διαχρονικά άνω του 60% των νομικών προσώπων δηλώνει ζημιές. Την ίδια λογική βάσει της οποίας εντοπίζεται με ζηλευτή αποτελεσματικότητα από την ΑΑΔΕ μέχρι και το τελευταίο λεπτό του ευρώ αναδρομικών των συνταξιούχων για το οποίο δεν υποβλήθηκε συμπληρωματική δήλωση στο έτος που ανάγονται ενώ την ίδια στιγμή δεν επιστρέφονται στους πραγματικούς δικαιούχους αγρότες τα κλεμμένα του ΟΠΕΚΕΠΕ από τα κυκλώματα που το ίδιο το κράτος εξέθρεψε και προστάτευσε.

Η ΕΦΕΕΑ ζητά άμεση αναστολή των υποχρεωτικών ημερομηνιών και δεσμευτικό οδικό χάρτη επανασχεδιασμού. Η επανέναρξη μπορεί να γίνει μόνο όταν πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις με δημόσια, ελέγχιμα τεκμήρια και όχι με διαβεβαιώσεις. Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και η ΑΑΔΕ οφείλουν να εγκαταλείψουν τη λογική ότι πρώτα ανακοινώνεται η υποχρέωση και ύστερα αναζητείται ο τρόπος εφαρμογής της. Η Ένωση θα στηρίξει τον ψηφιακό εκσυγχρονισμό μόνο όταν μειώνει αποδεδειγμένα τη γραφειοκρατία, δεν επιβάλλει ιδιωτικές εξαρτήσεις και δεν μετατρέπει τις τεχνικές αδυναμίες του κράτους σε πρόστιμα για τους πολίτες. Αν οι όροι αυτοί δεν αλλάξουν, η θέση μας δεν είναι παράταση. Είναι μη εφαρμογή. Οι επιχειρήσεις και οι λογιστές φοροτεχνικοί δεν θα χρησιμοποιηθούν ακόμη μία φορά ως απλήρωτοι δοκιμαστές ενός συστήματος που σχεδιάστηκε χωρίς αυτούς.

Προς το Υπουργείο και την ΑΑΔΕ: η τεχνική δυνατότητα δεν είναι κοινωνική ετοιμότητα, η έκδοση μιας εφαρμογής δεν είναι εκπαίδευση και η απειλή προστίμου δεν είναι μεταρρύθμιση.

Προς τις εταιρείες λογισμικού και τους παρόχους: η αγορά δεν είναι λάφυρο κρατικά επιβαλλόμενης πελατείας. Αποδεχθείτε ανοικτά πρότυπα, φορητότητα, διαφανείς τιμές

Προς τις επιχειρήσεις, τους μεταφορείς και τους λογιστές: δεν θα παρουσιαστεί ως ατομική ανεπάρκεια ένα συλλογικό πρόβλημα σχεδιασμού. Δεν θα λειτουργήσουμε ως δωρεάν beta testers και ως help desk κάθε αστοχίας. **Η εφαρμογή δεν πρέπει απλώς να παραταθεί· πρέπει να ανασταλεί μέχρι να αλλάξουν οι όροι. Αν δεν απλοποιηθούν οι διαδικασίες, δεν υπάρξει ισχυρή δημόσια λύση, και δεν καταργηθεί η τιμωρητική λογική, η Ε.Φ.Ε.Ε.Α. θα αντιπαλεύει την υποχρεωτική εφαρμογή με κάθε θεσμικό και συλλογικό μέσο.**

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Φ.Ε.Ε.Α.